

sin Møde, maa det dog betragtes som beslaaende, og ikke engang den Afstemning, der fandt Sted sidst, kan rokke min Tro paa, at det jo eksisterer. Hvad der hændte den Dag, betragter jeg snarere som Noget, der maa tilskrives, hvad jeg vil kalde en Tycho Brahes Dag, en Dag, hvor man er i ilde Lune og ikke ganske sig selv, og jeg havde den fuldeste Fortrosthing til, at naar vi atter kom til at behandle Sagen, vilde vi tage Fornuften fangen og bevilge det Forslag, som er gjort. — Det maa maaskee være mig tilladt, saa kort som muligt, at minde de ærede Herrer, der maatte have en saa kort Sukommelse som det lærde Medlem (Schjern), om, hvorledes denne Sag egentlig er gaaet fra først til sidst, det skal ikke tage mange Minuter. En Dag i Maats Maaned 1855, det er en Dag, der har en særdeles god Klang, det var nemlig den 22de, besluttede Folkethinget med 94 Stemmer imod 1, for at hævde sin „Tilværelse“, at sætte Ministeriet, der dengang var afgaaet, under Tiltale, og hvorfor skulde det sættes under Tiltale? Der har været brugt Sammenligninger med Norge, men jeg troer, at Intet af det, som der er passeret, ligner det, hvorpaa vi her baserede Rigsretsanklagen. Naar det ærede Medlem havde villet udføre sine Sammenligninger, saa maatte han vel snarere være kommen til at sige, at det var en Anklage af et saa stort Omfang, at vi kun kunde sammenligne den med den Anklage, der i sin Tid fandt Sted mod det Ministerium i Frankrig, der den 26de Juli 1830 søgte at berøve Frankrig dets constitutionelle Rettigheder, hvisaarsag Ministrene bleve affatte og senere dømte til at miste deres Hoveder. Naar vi skulle tale om Sammenligninger, saa passede denne vist bedre end de norske, han anstillede; thi det var en Anklage, der gik ud paa at tiltale Folk, som havde brugt vore Penge, og som, hvad vi nok Allesammen vare enige om, stræbte vor Grundlov efter Livet. (Tscherning: Nei!; Mange Stemmer: Jo!) Hvad gjorde altsaa Folkethinget? Det besluttede, efterat denne Anklage var vedtaget, at nogle af dets Medlemmer skulde søge Retshjælp, for at faae Anklagen udført, og disse Mænd henvendte sig til to af de ældre meget bekendte og dygtige Høiesterets-

advocater, der begge sagde Nei. De vare ikke pligtige til at sige Ja; thi vi havde ingen Magt til at kunne bevirke, at vi fik en offentlig Anklager udnævnt. Man henvendte sig derpaa til Advocat Brock, og han vilde ikke undslaae sig for at føre Sagen, selv om han maatte troe, at det maaskee vilde skade hans Praxis; thi hans Kjærlighed til vor Grundlov og frie Forsatning, som her stod i Fare, var saa stor, at han ubetinget gik ind derpaa. Der var fra hans Side, saavidt mig bekendt, ikke stillet nogen Betingelse, med Hensyn til det Salair, han skulde have derfor, men det er mig bekendt, at der var Mange af os her i Thinget, der talte om, at det fulgte af sig selv, at Thinget voterede et Salair til den offentlige Anklager udover det, som Rigsretten maatte bevilge; det var der dengang ingen Tvivl om.

Hvad er det da for et Arbeide, som den offentlige Anklager har havt i denne Sag? Han har maattet gjennemlæse og gjennemstudere samtlige de Forhandlinger, som her have fundet Sted i Thinget med Hensyn til alle finantsele Spørgsmaal, og det vil man dog vistnok indrømme just ikke er noget meget let eller morsomt Arbeide. Maa jeg vise Thinget denne Bog, der indeholder 1007 Pagina foruden Tillæget; det er Rigsretsagen. Heraf vil man bedst kunne slutte sig til, hvilket Omfang denne Sag har havt. Om Udsaldet vil jeg ikke tale. Om Sagsførelsen vil jeg ikke sige Andet, end at jeg har hørt det udtale som en offentlig Anerkjendelse, at vor Advocat har behandlet Sagen med Talent, Dygtighed og utrættelig Flid. Jeg vil minde om, at denne Sag paa ingen Maade kan sammenlignes med almindelige Sager; thi den har, saa at sige, staaet for Retten uafbrudt fra den 30te Januar til 27de Februar. Den begyndte den 10de Octbr. 1855 og blev da afbrudt første Gang; men, som sagt, fra den 30te Januar til den 27de Februar 1856, da Dommen faldt, har den staaet uafbrudt for Retten.

Der er ingen Anmodning kommen til Thinget fra den offentlige Anklager om et yderligere Salair, men de Mænd, der have